

ВОЕННОИНВАЛИД

Брой 3, март 2013 г.

Година тринадесета

Месечно издание на Съюза на военноинвалидните кооперации в България

Работейки с нас, Вие попомагате хората, изгубили здравето си за Родината

Съюзът на военноинвалидните кооперации в Република България удостои трима академици с почетни офицерски карти

ЗА ИЗКЛЮЧИТЕЛНИ ЗАСЛУГИ ОТ ПРИЗНАТЕЛНА БЪЛГАРИЯ!

С почетна офицерска карта „100 години независима България“ на 12 март 2013 г. бяха удостоени членовете на Управителните съвети на Организацията на обединените българи от цял свят и Международната академия по българознание, иновации и култура „МАБИК“ – академиците Йордан Стоилов Иванов, Сергей Иванов и Владимир Цонев. В почетната грамота, която придружаваше членските карти, е записано: „Работейки с нас, Вие подпомагате хората, изгубили здравето си за родината! Официалните грамоти и членските карти бяха връчени от председателя на СВИКБ Борис Николов.

Церемонията се състоя в конферентната зала на Феде-

рацията на строителните синдикати в София на ул. „Христо Ботев“ № 71. Присъстваха членовете на ООБ, Общобългарският парламент, Академия „МАБИК“ и на Съюза на воен-

ноинвалидните кооперации у нас. Последните представляват сдружение с нестопанска цел, регистрирано през 1995 г. в Пернишкия окръжен съд по Закона за лицата и семейството. С решение № 290 от 27.02.2003 г. упражняват общественополезна дейност. Съюзът е нестопанска организация, която обединява, подпомага и представлява кооперации и фирми на военноинвалидите в страната. Основната цел на сдружението е да съдейства за развитието на кооперативната дейност на военноинвалидите, офицерите и сержантите от запаса, както и на хората в неравностойно положение, с цел задоволяване техните духовни, икономически, културни и социални интереси.

С решения на Министерския съвет № 378 от 25.05.2009 г. и № 455 от 07.06.2012 г. Съюзът е признат за представителна организация на национално равнище в Националния съвет за интеграция на хората с увреждания.

В почетния документ пише, че тримата се удостояват за приноса им в защитата на българската идентификация и за родолюбивата им патриотична дейност.

БЛАГОДАРСТВЕНО ПИСМО ОТ ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА НССЕИВ ЦВЕТАН ЦВЕТАНОВ

Съюзът на военноинвалидните кооперации в България, като пълноправен член на Националния съвет за сътрудничество по етническите и интеграционни въпроси, получи благодарствено писмо от заместник министър-председателя, министър на вътрешните работи и председателя на НССЕИВ Цветан Цветанов относно двугодишното си активно участие и съвместна работа по етническите и интеграционни въпроси между правителството на Република България и неправителствения сектор.

ДО ЧЛЕНОВЕТЕ НА НАЦИОНАЛНИЯ СЪВЕТ
ЗА СЪТРУДНИЧЕСТВО ПО ЕТНИЧЕСКИТЕ И
ИНТЕГРАЦИОННИТЕ ВЪПРОСИ ПРИ МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ЗАМЕСТИК МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ
МИНИСТЪР НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ И
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА НАЦИОНАЛНИЯ СЪВЕТ ЗА
СЪТРУДНИЧЕСТВО ПО ЕТНИЧЕСКИТЕ И
ИНТЕГРАЦИОННИТЕ ВЪПРОСИ

София, 11 март 2013 г.

УВАЖАЕМИ ГОСПОЖИ И ГОСПОДА,

Благодаря за отговорното Ви и активно участие в работата на Националния съвет за сътрудничество по етническите и интеграционните въпроси. В периода на съвместната ни работа съветът се утвърди като работещо звено, допринесло за развитие на сътрудничеството между институциите и гражданското общество.

Толерантният дух и професионализмът са отличителният белег на нашата дейност. Обсъждането на идеи и представянето на различни гледни точки допринесоха за утвърждаване на интеграционната политика и разширяване на културния диалог. Междукulturният диалог генерира нови идеи и насърчава разбирателството и просперитета на обществото.

Радвам се, че усърдната работа в тази посока и резултатите от нея са видими за всички.

Пожелавам здраве, сили и успехи както в личен план, така и в дейността Ви като експерти и общественици.

ЦВЕТАН ЦВЕТАНОВ

НАЦИОНАЛНА ФЕДЕРАЦИЯ НА РАБОТОДАТЕЛИТЕ НА ИНВАЛИДИТЕ ОРГАНИЗИРА СЕМИНАР

Ръководството на НФРИ организира семинар за членовете си от Южна България „Социални умения“ на 5-6 март 2013 г. в град Кърджали. Семинарът се провежда в два модула - „Самопомощ“ и „Работа в смесени колективи в специализирани предприятия“ за работещите в специализираните предприятия.

Бе организирано настаняването и изхранването на участниците. За желаещите беше осигурен транспорт за групово пътуване на участниците от предприятията по маршрут София – Пирдоп – Пловдив - Кърджали

и обратно за 40 души.

На 6 март бе осигурено време и възможност за участие във финалната конференция „Достъпност за всички“ по Програмата за европейско териториално сътрудничество Гърция - България 2007-2013 г. Конференцията се провежда в салона на хотел „Кърджали“, Кърджали.

Участниците на семинара посетиха Перперикон и с. Татул – светилището на Орфей.

На мероприятията присъстваха и членове на Съюза на военноинвалидните кооперации в България.

СЪОБЩЕНИЕ

На 23 март 2013 г. се проведе Общо събрание на Областния съвет на Съюза на офицерите и сержантите от запаса и резерва в Перник, на което беше поканен и СВИКБ. Председателят Борис Николов прочете поздравителен адрес и връчи почетна грамота на ръководството и членовете на Областния съвет на СОСЗР от името на Председателския съвет на СВИКБ за упоритата им и всеотдайната работа в патриотичната им и родолюбива дейност.

ВИ

ПЪТ КЪМ ЗВЕЗДИТЕ И БЕЗСМЪРТИЕТО

Пилотът изстребител Петър Манолев е възпитаник на полската изстребителна школа. Като портупей-юнкер от 58-ми випуск, през 1938 г. той се обучава на летище Румя край Гдиня, а през 1939 г., като подпоручик – на летище Боровина край Деблин. Избухналата на 1 септември 1939 г. Втора световна война прекъсва обучението му. То веднага е продължено в Школата за висш пилотаж на летище Марно поле, Карловско, където Манолев, единствен от випуска си, е назначен за инструктор. Съчетал в себе си най-доброто от полската и българската школа, младият български пилот вече е готов за реални бойни действия във въздуха. И това време не закъснява... На 26 март 1942 г. Карловската изстребителна школа е преместена на летище Долна Митрополия, където Манолев дели една стая със Спаича – първата българска жива торпила Димитър Списаревски. Тук, подготвяйки десетки въздушни защитници на родното небе, Манолев посреща и първите набези на англо-американската бомбардировъчна авиация.

Денят е 30 март 1944 г. Въздушното ни пространство е нарушено от стотици „въздушни крепости“ и прикриващи изстребители. Тогава без заповед и по собствена инициатива, с още трима колеги инструктори, поручикът Манолев излита срещу формация от около 40 четиримоторни бомбардировача, поели курс към София. Въпреки символично въоръжените си учебно-бойни чешки самолети Авиа 135, инструкторското звено преследва тежко въоръжените американски бомбардировачи и ожесточено обстрелва с

картечен огън противника до пълното изчерпване на боеприпасите и горивото.

През юни 1944 г. всички инструктори от школата в един глас пожелават да попълнят местата на загиналите с безпримерна храброст изстребители от 3/6 орляк, базиран на летище Божурище. Тук поручик Манолев поема като боен командир 682-ро изстребително ято на загиналия в неравен бой поручик Любен Кондаков. На 17

август 1944 г. поручик Манолев, при смазващо превъзходство на противника, извоюва въздушна победа срещу бомбардировач Боинг В-17F и въпреки тежкото си раняване в този бой, успява да спаси машината – верния му Месершмит „Стрела“. Наказва нарушителите на въздушното ни пространство и спасява от поредната бомбардировка българските градове. За този бой прославеният български ас генерал-майор Стоян Стоянов (15 въздушни победи) си спомня години по-късно: „... Обхванал един от бомбардировачите в мерника си, той (Манолев) не го изпуска. Рискът е очевиден, но той все повече го доближава. Противникът се отбранява ожесточено, но снарядите на Манолев са по-точни. „Крепостта“ е обхваната в пламъци. Не остава незасегнат обаче и победите-

лят. Един снаряд преминава през покривката на мотора и се пръска в бордното табло. Бронейното предно стъкло се пръска. Парчета от метал и стъкло се посипват по лицето, врата, ръцете, коремната област и краката на пилота. Целият облян в кръв, Манолев не губи самообладание. Бързо се насочва към летището и каца успешно... Беше регистрирал първата си победа...“. Същият ден командването на 15-а аме-

риканска въздушна армия отчита, че е загубило над Балканите 24 бомбардировача, като за 13 от тях не се знае на коя точно територия са паднали. Вероятно Манолев е поразил борд номер 42-97544 от 773-а ескадрила на 463-а бомбардировъчна група. Предполага се, че това е самолета, който се разбива край с. Царевец, община Мездра, област Враца.

Нещата бързо се променят и през септември 1944 г. България вече има нов враг – довчерашия си съюзник Германия. Поручик Петър Манолев, верен на офицерския си дълг, участва активно и в заключителния етап на Втората световна война. Сега той воюва срещу частите на Вермахта, Луфтвафе и германската ПВО – едни от най-добрите в света. Откроява се участието му в храбрата атака на летище Прищина, при която са извадени от строя десетки самолети на Луфтвафе и успешно е преодоляна германската ПВО.

След войната Манолев продължава да служи вярно в Българските въздушни войски. През 1950 г. поема командването на секретно изстребително ято, базирано на летище Малевово, Хасковско.

ПОСЛЕДНИЯТ БЪЛГАРСКИ АС

Траурната церемония започна с църковна служба в църквата на Централните софийски гробища. Бяха дошли стотици ветерани от ВВС и авиацията, граждани, близки, приятели и роднини на въздушния ас. ВВС бяха представени от почетен караул, огромен брой офицери от Щаба на ВВС, ТРАГ-Враждебна и други формирования.

След изнасянето на тленните останки от черквата, траурният ескорт зае местата си. Най-отпред бе снимката на въздушния ас, след това възглавничката с

ордените му. Гвардейският оркестър изсвири химна на Република България, а траурният караул от ВВС бе взел за почест. Флагът на ВВС за последен път се развя в чест на героя.

Слово произнесе заместник-

На 22 март 2013 г. приятели, ветерани и военнослужещи от ВВС се простиха с полковник Петър Манолев

командирът на ВВС бригаден генерал Румен Радев. Със силно развълнуван глас той припомни делото на полковник Петър Манолев. „Вярвам че осъзнавате, че днес се прощаваме с последния от българските орли, ко-

ито в тревожното небе на България не се поколебаха да се противопоставят на многократно превъзходящия ги противник. С това се затваря завинаги още една от славните страници в историята на родните Военновъздушни сили”.

Генерал Радев припомни за бойния път на полковник Манолев и обучението в Полша, през номинирането му за пръв инструктор в изстребителната школа, през неравните боеве с англо-американските крепости, раняването му, участието в Отечествената война 1944-1945 г. срещу хитлеристка Германия.

ПЪТ КЪМ ЗВЕЗДИТЕ И БЕЗСМЪРТИЕТО

От стр. 3

През 1951 г. се създава 43-ти реактивен изстребителен полк, базиран на летище Доброславци. За началник-щаб на полка е назначен опитният пилот майор Петър Манолев. Кариерата му е прекъсната неочаквано през 1952 година. „Царският” офицер Манолев е подложен на тормоз, репресии и уволнение. Факт, който бойният пилот посреща като достоен кавалер на военния орден „За храброст” и истински български рицар на честта.

Така накратко преминава кариерата и живота на бойния пилот изстребител Петър Манолев. Кариера и живот, доказали се

в най-трудните и славни години за родните ВВС - годините на Втората световна война. Живот, закален в интензивните и неравни битки с най-мощните въздушни сили в света – американските. Вероятно благодарение на въздушни бойци като Манолев, в продължение на цяло столетие българската държава надеждно е охранявала въздушните си граници и е отстоявала въздушния си суверенитет. Малко военни летци днес биха могли да се похвалят с това, което той постигна, в две различни и противоречиви епохи от развитието на родните ВВС. Равносметката е достатъчно красноречива и не се

нуждае от коментар – изпълнение на 18 бойни задачи, 8 въздушни боя, 3 въздушни победи, 2505 полета, 1464 часа във въздуха, прелетени на 27 типа български, полски, чешки, германски и съветски самолети.

Манолев отлетя... Вероятно защитникът на родното небе и рицарят-победител от Въздушната война 1943-1944 г. вече е преминал в небесния български въздушен полк. При приятелите си Стоянов, Списаревски, Кондаков, Бончев, Топлодолски, Костакев, Кюмюрджиев и още стотици достойни български орли. За да продължат заедно оттам да бдят над родното небе...

Майор (р) Манол ТЕНЧЕВ

ОТ ВТОРАТА СВЕТОВНА ВОЙНА ОТЛЕТЯ НА НЕБЕТО

След това Петър Манолев участва в изграждането на родните ВВС, участва в създаването на 43-ти изстребителен полк, на който става НЩ.

„Днес полковник Петър Манолев отлетя завинаги, за да се приземи на пистата на безсмъртието“ завърши прочувствено си слово генерал Радев.

Ветераните от няколко поколения склониха глава пред Петър Манолев.

Щабът на ВВС бе поел цялата организация по траурната церемония и хората, ангажирани с това, се бяха справили перфектно с цялата административна и бюрократична планина от пречки, за да можем да изпратим днес достойно последния български ас.

Странно и лошо впечатление направи на всички тоталното отсъствие на представители на медиите, както и какъвто и да е екип от МО, ЩО, СКС. Министър Тагарев и генерал Симеонов бяха изпратили съболезнователни адреси. Вярно е че в момента новият екип в МО целодневно слуша доклади за положението в армията и министерството, но все можеше да дойде някой представител. Все пак не всеки ден изпращаме последния герой от отбраната на София 1943-1944 г. Не е нужно да припомним как например във Великобритания изпратиха последния останал участник в Първата световна война. Народ, който не помни историята си е обречен да няма бъдеще.

Поклон пред светлата памет на полковник Петър Манолев!

Текст и снимки:
Списание „Криле“

ДО ГОСПОЖА
МАРИЯ
МАНОЛЕВА,
СЕМЕЙСТВОТО,
РОДНИНТЕ
И БЛИЗКИТЕ НА
ПОЛК. ЛЕТЕЦ
ПЕТЪР МАНОЛЕВ

СЪБОЛЕЗНОВАТЕЛЕН АДРЕС

Уважаемо семейство, роднини и близки на Петър Манолев, От името на Управителния съвет на Съюза на военноинвалидите и военнопострадалите и лично от мое име изказвам нашите най-сърдечни и искрени съболезнования по повод кончината на достойния човек, офицер и пилот от Българските военновъздушни сили, на Кавалера на военния орден „За храброст“ полковник Петър Манолев.

Напусна ни завинаги защитникът на родното небе и рицарят-победител от Въздушната война 1943-1944 г. Излетя завинаги в небесата любимият командир на 682-ро изстребително ято от славния 3/6 орляк поручик Петър Манолев. Малко военни летци днес биха могли да се похвалят с това, което той постигна, в две различни епохи от развитието на родните ВВС. Равносметката е достатъчно красноречива и не се нуждае от коментар – изпълнение на 18 бойни задачи, 8 въздушни боя, 3 въздушни победи, 2505 полета, 1464 часа във въздуха, прелетени на 27 типа български, полски, чешки, германски и съветски самолети.

Напусна ни бойния пилот-изстребител и инструктор, търсещ всяка възможност за сблъсък с въздушните ни врагове и посветил останалото си служебно време на подготовката на младите пилоти-изстребители. Никога няма да забравим героя от Изстребителната школа в Долна Митрополия, излетял с трима свои колеги на 30 март 1944 г., атакували многочисления противник с учебно-бойните си самолети, без заповед отгоре и по собствена инициатива. Няма да забравим и датата 17 август 1944 г., когато поручикът Манолев, при смазващо превъзходство на противника извоюва въздушна победа срещу бомбардировач Боинг В-17F и въпреки тежкото си раняване в този бой, успява да спаси машината – верния му Месершмит „Стрела“. Ще запомним и храбрата атака на летище Прищина и победата срещу Луфтвафе и германската ПВО.

Вечна слава на храбрия български въздушен ас Петър Манолев!

ПОКЛОН ПРЕД СВЕТЛАТА МУ ПАМЕТ!

Скърбим заедно с Вас по повод тежката загуба!

С уважение:
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА УС НА СВВП
МЛ. ЛЕЙТ. О.З. ИНЖ. ПЕТЪР ВЕЛЧЕВ

ДРУЖЕСТВО „ВОЕННОИНВАЛИД” - СОФИЯ ПРАЗНУВА СТОГОДИШЕН ЮБИЛЕЙ

Създаването на организацията датира от 1913 г., когато в София, по инициатива на военноинвалидите и пострадалите от Балканската и Междусъюзническата война, е основано първото дружество „Военноинвалид”.

По данни, останали във времето, дружеството е създадено през късната есен на 1913 година. Основател на първото дружество „Инвалид”/„Военноинвалид” е Вълчо Ангелов Каранфилов, роден през 1886 г. в гр. Добрич. Ранен е на 16 октомври 1912 при с. Колиби, Източна Тракия, ампутиран му е левият крак над коляното и на 27 години остава военноинвалид.

Основна цел на дружеството е да подпомага морално и материално не малкото жертви от тези исторически и преломни за България войни. Благодарение на неговото съществуване и активна дейност две години по-късно, след достатъчно създадени дружества „Военноинвалид” в страната, се учредява и Съюзът на 28-29 март 1915 г. През същата година започва издаването в София на в. „Български инвалид” – орган на Съюза. На 13 април 1915 година с Указ № 45 на Цар Фердинанд I е приет първият закон за полагане на грижи и подпомагане на военноинвалидите и военнопос-

традалите, обнародван в ДВ, бр. 38 от 15 април.

През 1941 г. на ул. „Христо Белчев” № 21, отново на територията на дружеството в София, символично казано, започва строежът на Дома-паметник на военноинвалидите по идея и с подкрепа на цялата организация и обществеността, който е завършен през 1947 г.

Годината 1950 е повратна в

историята на Съюза, в това число и на дружество „Военноинвалид” - София. Политбюро на ЦК на БКП, с решение „А” № 430 от 1 декември, постановява Съюзът да бъде закрит, а с Разпореждане № 1302 от 30.06.1951 г. на Министерския съвет се изземват имуществото и наличните средства на организацията, които възлизат на над половин милиард лева.

В периода 1951-1983 година е създаден и започва да функционира Инициативен комитет, който изнася пред държавните фактори и доколкото е било

възможно пред обществеността, факти за тежкото положение на военноинвалидите и пострадалите от войните и в мирно време (военнопострадалите). След безкрайни и унизителни контакти с министерства и държавни институции Инициативният комитет, под председателството на Атанасов и Делчо Стефанов, на 15 юни 1983 г. се провежда учредително събрание в София и образуват отново, или както се казва, възраждат дружество „Военноинвалид” - София, като статутът на дружеството е с републикански функции за територията на страната. На 22 юли 1983 г. то е регистрирано по Фирмено дело № 16 в СРС, като юридическо лице с идеална цел.

Към момента 100-годишното дружество, разпростиращо се на територията на Софийска голяма община, наброява 554 членове военноинвалиди и военнопострадали, от които 364 военноинвалиди (22 от войната и 324 от мирно време) и 190 военнопострадали (75 вдовици, 65 родители на загинали в казармата или починали военноинвалиди, 2 сирака, 30 съпруги на военноинвалиди и 14 родители на неженени военноинвалиди) и 4 благотворителни членове. Председател на дружеството е Емил Гуджев. **ВИ**

Централният съвет на Съюза на офицерите и сержантите от запаса и резерва (СОСЗР), София, на основание чл. 26 от ЗЮЛНЦ свиква редовния VIII конгрес на Съюза на 11 и 12.04.2013 г. в 10 ч. в Централния военен клуб, бул. "Цар Освободител" 7, София, при следния дневен ред: 1. Приемане отчет на ЦС на СОСЗР за неговата и

VIII КОНГРЕС НА СОСЗР

на Съюза дейност между VII и VIII конгреси и предстоящи задачи за следващия четиригодишен период; 2. Приемане отчет за дейността на ЦКК на СОСЗР; 3. Приемане решение за изменение и допълнения в Устава на СОСЗР и други вътрешни актове; 4. Приемане решение за основните насоки за

развитие и Програма за дейността на Съюза; 5. Освобождение и избиране на ръководни органи на Съюза. При липса на кворум на основание чл. 27 от ЗЮЛНЦ конгресът ще започне работата същия ден в 11 ч., на същото място и при същия дневен ред.

Тема с продължение

Според акад. Йордан Ст. Иванов - българите хилядолетия преди Христа са развявали „Бончука“ и други стари знамена с конски опашки, с вълчи глави, много преди съвременните кралства на майка Европа да регистрират своята нововременна легитимация. В старите хроники е записано, че още преди европейските кралства да се родят, хан Аспарух е ситуирал държава – Дунавска България, а българският хан Крум страшни Велики е манифестирал своя български щандарт, заедно с всички инсигни и културни знаци. А това означава, че нашите предци още тогава са били хилядолетия напред в законодателство, хералдика и династична символика, още повече, че и най-старият династичен род в света – родът Дуло също е български.

И когато един ден Ватиканът отвори своите архиви и хранилища, нищо чудно цели поколения историци да се срамуват, защото по заповед на някои управляващи историята на българите умишлено е била видоизменяна и премълчавана.

А българска кръв от хилядолетия е текла, тече и ще продължава да тече във вените на представители на етноси и народи от петте континента, започвайки от Придунавие, Кавказ, Чувашия, Кабардино-Балкария, Ичкерия, Ингушетия, Абхазия, Дагестан, Башкития, Казахстан, Тюркменистан, Афганистан, Северна Индия, Тибет, Северен Китай, Монголия, Бурятия, Сибир, Пакистан, Азербайджан, Узбекистан, Иран, Персия, Сирия,

ЕТНОСИСТЕМА И СУБКУЛТУРА НА БЪЛГАРИТЕ И БЪЛГАРСКАТА ЦИВИЛИЗАЦИЯ I – IV ВЕК

Ирак, Йемен, Етиопия, Турция, Поволжието, Панония, Трансилвания, Прикърпатието, Приуралието, Англия с Шотландия, Италия, Албания, Америка и пр.

Затова нашите деца трябва да научат историята за митичните ни предци и истината за високонаравствените ни прародители, преживявали хилядолетни бури на превратности и още по-невероятни съдби във

лото на пътя на "сребърните" българи, чиито потомци днес са граждани на Чувашия и Татаристан. Поколенията не знаят защо дедите им са се наричали "сребърни". Защото, когато добивали среброто в Хемус, в един момент то се оказало много дълбоко в недрата на планината и извличането на руда ставало все по-трудно и невъзможно.

Тези обстоятелства мотивирали рудничарите да поемат на изток със своите занаяти и поминък - бижутерство, грънчарство, железарство, рудодобив, майсторенето на оръжия. "Сребърните" понесли както фир-болгите на запад своите кожени торби с бащина пръст и със

времената на най-жестоки народни изпитания.

Така например цели 10 000 години преди римските легиони да влязат в земите на мизите на Балканския полуостров, тук по същите пътища преминали на изток и на север преселилите се племена на нашите "сребърни" българи с дакомизийски гени. Тръгвайки от района на днешна Берковица, те преминали по делтата на Дунав, за да търсят пътища, в откриването на нови рудни находища със сребро. И това е истинската история за нача-

селекционирани от тях (в земите на Мизия) житни семена. Тук, в родната Мизия, те се научили да сеят, селекционират и добиват пшеница, ръж и просо. Пътували с цялата си покъщнина, за да се изхранват в земите на Изток и да правят посеви. От мизийското жито сребърните българи занесли и семена...

Следва продължение

Академик Йордан Стоилов ИВАНОВ

Асистент Анна

ЗОГРАФОВА – член-кореспондент на МАБИК

ВЕСТНИК "ВОЕННОИНВАЛИД" ИМА ВЪЗМОЖНОСТ ДА РЕКЛАМИРА ДЕЙНОСТИ НА ЧЛЕНУВАЩИТЕ В СЪЮЗА КООПЕРАЦИИ И ФИРМИ, КАКТО И НА ДРУГИ ФИРМИ. АКО ЖЕЛАЕТЕ ДА БЪДЕ РЕКЛАМИРАНА ВАШАТА ДЕЙНОСТ, ОБАДЕТЕ СЕ НА ТЕЛ.: 076/ 60 48 74 ИЛИ ИЗПРАТЕТЕ ВАШЕТО СЪОБЩЕНИЕ НА e-mail: svik_pk@mail.bg

КООПЕРАЦИЯ "ВОЕННОИНВАЛИД" - ГР. ПЕРНИК,

Ул. "Кракра" бл. 15, ап. 7,
тел.: 076/600463; GSM 0888508091

Кооперацията извършва:

Производство на текстилни колани, шевни и трикотажни изделия.

Сертификат:

БДС EN ISO 90012001: 2008

ВОЕННОИНВАЛИДНА КООПЕРАЦИЯ "КОРОНА" - ГР. ЧИРПАН

- **ИМА ОПИТ В ОБЛАСТТА НА ШИВАШКАТА ДЕЙНОСТ**
- **ИЗВЪРШВА СТРОИТЕЛНО-РЕМОНТНИ РАБОТИ**

Кооперацията разполага с квалифицирани работници за строителни дейности.

Резултатите от дейността на кооперацията и позволяват да подпомага военноинвалиди, които не са в състояние да работят.

Кооперацията предлага качествено и бързо изпълнение на дадени поръчки, при добри цени.

Фирма БОР-Л ЕООД гр. Банско извършва

дърводелски услуги и предлага за продан дървен материал ламперия обработена и строителна, греди, бичмета и други материали по поръчка на клиента.

За контакти:

СВИКБ тел. 076/ 60 48 74

ВОЕННОИНВАЛИДНА КООПЕРАЦИЯ

"СВЕТИ ГЕОРГИ" - ВАРНА

Тел.: 0898/46 12 46; 052/318 693

Военноинвалидна кооперация "Св. Георги" - Варна е с над 10-годишен успешен опит в извършването на следните дейности:

- Търговски услуги на граждани в страната и чужбина: търговия на фото и видео техника, материали и консумативи; фото-видео и рекламни услуги;

- Производствена дейност и услуги: строително-монтажни дейности, посреднически дейности; квалификация и преквалификация на кадри; туристическа дейност;

- Организационни дейности: организиране и експониране на фото изложби и други културни мероприятия лекции, творчески вечери, чествания на годишнини и юбилеи.

ЗАЕДНО СМЕ ПО-СИЛНИ

ТЕХНОКОН ООД
Сервиз за релъзи и транспортни ленти
Фирмата е официален дистрибутор на Ammeraal Beltech BV, Холандия, Меридиан, Ади - Италия
Изработка на лъски релъзи, транспортни ленти, автомобилни релъзи, Склад лъски, транспортни релъзи, лъски колаи.

ТЕХНОКОН ООД, гр. София 1220, бул. "Рожен" 18
тел. 02/ 936 03 12; факс: 02/ 938 29 76,
GSM: 0878/546 293;
e-mails: technocon@abv.bg;
office@technocon.biz
www.technocon.biz

ТЕХНОКОН ООД

гр.София 1220, бул. "Рожен" 18
тел. 02/ 936 03 12; факс: 02/ 938 29 76,
GSM: 0878/546 293;
e-mails: technocon@abv.bg;
office@technocon.biz
www.technocon.biz

ВОЕННОИНВАЛИД

Изгвава СЪЮЗЪТ НА ВОЕННОИНВАЛИДНИТЕ КООПЕРАЦИИ В БЪЛГАРИЯ

Редакционна колегия:
Главен редактор Борис Николов
Редактори Даниела Тронкова,
Красен Бучков

Адрес на редакцията:
гр. Перник 2300, ПК 36
Пл. "Св. Иван Рилски", Синдикален дом, ет. 7, офис 705
Тел. / факс: 076 / 60 48 74
GSM: 088 771 96 86

E-mail: svik_pk@mail.bg

Печат "Нюзпринт" - ЕООД

ISSN: 1312 - 9066